

ся съ кислородъ тѣ на въздухъ тѣ и слѣдоват. вече гори; нѣ да боли рѣката отъ това, ный не усѣщаме. Впрочемъ, често ся случва, че чертата изчезва, нѣма повече ни святъ, ни воня— тя изгоряла; нѣ щомъ минете съ прѣстъ по онова мѣсто, чърта та ся появява изново. Отъ що зависи такава явление? Отъ това че изгаря, сир. преобрѣща ся въ фосфорнѣ кислотѣ не цяла та чърта на фосфоръ тѣ, нѣ само горный тѣ и слой; а по нататѣкъ, къмъ долный слой не прониква, и отъ това ся прекратява и горѣне то. Кога то минуваме съ прѣстъ по угаснѣлѣ тѣ чъртѣ, ный избѣрсаваме горный слой и тѣй оголваме лѣжащый тѣ подъ него слой отъ негорѣмый фосфоръ, кой то и дохожда въ съединение съ кислородъ тѣ на въздухъ тѣ.

А кога то силно ся тѣрка фосфоръ тѣ, толкози скоро ся съединява съ кислородъ тѣ на въздухъ тѣ, што то прави тѣрдѣ ярѣкъ пламѣкъ. Този пѣрвы пламѣкъ, отъ редъ тѣ на процессы тѣ, кои то ный разглѣдваме, е толко и горѣщъ, што то ако падне на пр. върху рѣкѣ тѣ, прѣви силна рана, нѣ при това толкози скоро изчезва, сир. толкози скоро изгаря сичкый тѣ фосфоръ на клечицѣ тѣ, што то не бы сварилъ да запали и нея, ако на това му не помогаше сярата.

Сярата е обдарена съ голямѣ склонность да ся съединява съ кислородъ тѣ, тѣй што то затова е дѣстатѣченъ мѣгновенный тѣ пламѣкъ на фосфоръ тѣ; и ето че ся наченва вторый тѣ химически процесъ, кой ны напомнимъ опытъ тѣ за изгаряние то на сярѣтѣ въ боцѣ тѣ, коя е пълна съ кислородъ. Слѣдователно, фосфоръ тѣ върху клечицѣ тѣ служи само за запалвание на сярѣтѣ. То ся знае че сярата може да ся запали и отъ едно тѣркание, безъ посредство то на фосфоръ тѣ; нѣ това щѣше да бѣде много по мѣчно, зашто то тя не тѣй скоро пламнува какъ то фосфоръ тѣ. Ето зашто за клечици тѣ